

I. Csak a tanítványokért

1. **Mi motiválta Jézust abban, hogy ebben az imájában nem az egész világért könyörgött, hanem csak a tanítványainak kis csoportjáért?**
 - Mert a tanítványai előtt állt a Golgota megrázó élménye, ahol össze fog omlani bennük sok minden, amiben addig hittek, ezért szükségük lesz Isten megtartó kegyelmére.
 - A korabeli zsidó várakozás szerint Jézus tanítványai is királyként gondoltak a Messiásra, ezért rendkívül megsokkolta őket az, ami Jézussal történt.
 - Jézus azonban előre látta a tanítványainak ezt a csalódását, ezért imádkozott értük.
 - A tanítványok lelki állapotának úgy kellett helyre állni, hogy utána még el tudják végezni azt a missziós küldetést az egész világon, amit Jézus rájuk akart bízni. **Mt. 28,19-20.**
 - „Lesztek nékem tanúim úgy Jeruzsálemben, mint az egész Júdeában és Samariában, és a földnek mind végső határáig.” **Csel. 1,8.**
 - Azért imádkozott értük, mert ők itt fognak maradni a világban, noha már nem e világból valók, és ez komoly megpróbáltatások előidézője fog lenni.
2. **Jézus mellőzni akarta a világot, amikor megkülönböztetetten csak a tanítványaiért akart imádkozni, amikor azt mondta: „én ezekért könyörgök, nem a világgért”? 9. vers**
 - Egyáltalán nem akarta kizárni a világot, de ekkor közvetett módon imádkozott értük, hiszen a tanítványait itt akarta hagyni közöttük, vagyis a világban.
 - Ezért mondta később azt: „Nem azt kérem, hogy vedd ki őket a világból, hanem hogy őrizd meg őket a világban”. **15. vers**
 - Jézus megbízatást szánt a tanítványainak a világban, Önmaga helyett akarta a világban tartani őket, a saját munkájának folytatásaként.
 - Jézus azért jött, hogy „megkeresni és megtartani, ami elveszett”, ezért a tanítványainak is ez kell képezze a küldetésüket. **Lk. 19,10.**
3. **Mire utalt Jézus azzal, amikor azt mondta: „én nem vagyok többé e világon... én te hozzád megyek”, mikor teljesedett be ez, és milyen következménye lett a tanítványokra nézve?**
 - Ez akkor következett be, amikor az Olajfák-hegyén elbúcsúzott tőlük és felemelkedve az ég felhőiben eltűnt a szemeik elől. **Csel. 1,9.**
 - Jézus többször is jelezte tanítványai felé ennek a bekövetkezését, igyekezett felkészíteni őket, a beteljesedés pillanata azonban mégis meglepte őket.
 - Hiszen Péter a többiek szószólójaként még azt kérdezi Jézustól: „Uram, avagy nem ez időben állítod-e helyre az országot Izráelnek?”. **Csel. 1,6/b.**

- Jézus azzal is igyekezett megnyugtatni őket, amikor elmondta: „*Jobb néktek, hogy én elmenjek: mert ha el nem megyek, nem jő el hozzátok a Vigasztaló; ha pedig elmegyek, elküldöm azt ti hozzátok*”. **Jn. 16,7.**
 - „*Az emberi test kötöttsége miatt Krisztus nem tudott egy és ugyanazon időben mindenütt jelen lenni. Azért éppen a követői érdeke volt az, hogy Krisztus elmenjen az Atyához és elküldje a Lelket utódjaként a földre. Ezután senkinek sem lehetett semmi előnye tartózkodási helyéből vagy Krisztussal való személyes kapcsolatából eredően.*” (JÉ 575,3)

II. Megtartás a világban

1. Amikor Jézus azt mondja, „nem vagyok többé e világon”, akkor azonnal úgy folytatja, hogy „de ők a világon vannak”, mire akart Jézus ezzel a kijelentésével rámutatni? **11. vers**

- Ezzel egyrészt azt akarta érzékeltetni, hogy egy ellenséges területen kell itt maradniuk, ahol állandó támadásnak és veszélynek lesznek kitéve.
 - A Jelenések próféciai szerint, mivel Sátán nem tudott ártani a gyermekként megszülető Szabadítónak, ezért ezután minden dühét az Egyház ellen fogja felvonultatni. **Jel. 12.**
- Jézus elmondja, hogy amíg Ő itt lehetett a tanítványaival, addig „*megtartotta*” és „*megőrizte*” őket, most azonban komoly változás fog bekövetkezni.
 - Ezért imádkozik az Atyához, hogy „*tartsd meg őket*”, mert az isteni oltalom nélkül mi mindannyian elveszett emberek lennénk. **11. vers**

2. Jézus tanítványai hogyan élhetnek teljes életet a világban, noha nem lehetnek evilágból valók?

- Jézus a hegyi-beszédében mondta el azokat a szempontokat és alapelveket, amik meghatározhatják a tanítványainak életét a világban.
- Legyenek „*sók*” a világban, és legyenek a „*világ világossága*”.
 - A só csak akkor tud érvényesülni, amikor ki tudja fejteni a képességét, ha összekeveredett és megfelelően belevegyült abba a közegbe, ahová egy speciális cél érdekében lett elhelyezve.
 - Egy keresztényről is csak akkor mondható el, hogy már sóvá lett a környezetében, ha már olyan befolyást gyakorol a közvetlen környezetére, amely rombolja és megsemmisíti a rossz érvényesülését, és tartósítja a jó dolgok aktív létezését.
- Mivel a világ világossága elsősorban Jézus, ezért nekünk önmagunkban nincsen világosságunk.
 - „*Én vagyok a világ világossága: aki engem követ, nem járhat a sötétségben, hanem övé lesz az életnek világossága.*” **Jn. 8,12.**
 - Ha Jézus Krisztus a szívünkben él, akkor lehetetlen elrejtenuk jelenlétének kisugárzó fényét, bár ennek természetesen kell megnyilatkoznia.

- Isten nem egyedül akar örömködni az elveszettek megtalálása felett, hanem meg akarja osztani ezt az örömét másokkal is.
 - Az elveszett juh és drakhma, illetve az elveszett fiú példázataiban is erről az örömről beszélt Jézus, amit az elveszett megtalálása váltott ki.
 - „*Örvendezetek énvelem, mert megtaláltam az én juhomat, amely elveszett.*”
 - „*Örüljetez énvelem, mert megtaláltam a drakhmát, amelyet elvesztettem.*”
 - „*...együnk és vigadjunk... Vigadnod és örülnöd kellene, hogy ez a te testvéred... elveszett és megtaláltatott.*”
- Jézusnak a Golgotán aratott győzelme teszi lehetővé az elveszettek megtalálását.
- A tanítványok öröme kettős, hiszen őket is megtalálta Isten, de ők maguk is munkatársaivá lettek Krisztusnak, az elveszettek megtalálásában.
 - A másokért végzett szolgálat Isten küldetésében nem mindig látványos, külső öröm, sokkal inkább a lélek belső öröme ez, olyan öröm, amit a Szentlélek hoz létre a szívünkben.

- Isten a mindent előre ismerő képességéből adódóan építette be Júdás megkeményedett szívének rossz döntéseit a megváltás tervének eseményébe. **Csel. 4,26-28.**

III. A Mester nélkül maradó tanítványok

1. Mire utal, mit foglal magába Jézusnak az a kijelentése, amikor azt mondja Atyájának: „most pedig te hozzád megyek”? 11. vers

- Ekkor Jézus még a Golgota eseménye előtt van, mégis úgy beszél az Atyához való visszatéréséről, mint egy biztos eseményről, amely rövidesen be fog következni.
 - Jézus ekkor még a megváltási tervben lefektetett események ismeretében jelentette ezt ki, hasonlóan ahhoz, mint amikor azt jelezte tanítványai felé, hogy harmadnapon fel fog támadni.
- Mivel Jézus imájának ez a része közbenjáró ima, ezért ez a kijelentése egyáltalán nem abbéli örömeiből fakad, hogy végre visszatérhet a Mennybe.
 - Jézus a főpapi közbenjáró szolgálatára utal ezzel, amit az Atya jobbján fog majd végezni, amit Pál apostol úgy jelentett ki, mint ami a legfőbb dolgok egyike a Krisztusban hívő ember számára. **Zsid. 8,1-2.**
- Ezzel mintha azt mondta volna a tanítványainak, hogy: „*Felmegyek az én Atyámhoz és a ti Atyátokhoz, és az én Istenemhez, és a ti Istenetekhez*” és „*helyet készíték néktek*”. **Jn. 20,17. 14,1-3.**

2. Jézus arról is megemlékezik, hogy eltávozása után „megdicsőíttetem őbennük”, hogyan történhet ez meg a mindenkori tanítványok életében?

- Amikor János apostol a Jézusban megnyilatkozó isteni dicsőségről írt, akkor a Benne megnyilatkozó isteni jellemtulajdonságokra gondolt.
 - Azt mondta, mi „*láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét), aki teljes volt kegyelemmel és igazsággal*”. **Jn. 1,14.**
- Jézus eltávozása után, az Újszövetség időszakában a mindenkori tanítványaiban kell Jézusnak megdicsőíttetni, vagyis az Ő jellemének visszatükröződni bennük.
- Amikor Jézus úgy szólítja meg az Urat, hogy „*szent Atyám*”, majd pedig arra kéri, hogy „*tartsd meg őket a te nevedben*”, akkor közvetve arra utal, hogy ez a szentség kell legyen az alapja a tanítványaiban megnyilatkozó dicsőségnek is.
 - Ezért tér ki később az imádságában arra is, hogy megkéri az Atyát: „*Szenteld meg őket a te igazságoddal*”. **17. vers**
 - Az őket körülvevő bűnös világban ugyanis csak akkor maradhatnak meg, ha szentségben elkülönülnek a világtól, ha Istent jobban szeretik, mint a világot.
 - „*A világ barátsága*” ugyanis „*ellenségeskedés az Istennel*”. **Jak. 4,4.**

3. Mire utalt Jézus akkor, amikor azt mondta, hogy „ők az én örömeimet teljesen bírják ő magukban”? 13. vers

- Jézus többször utalt tanításaiban egy különleges öröme, amit az elveszett, de megtalált ember felett érez Isten és az egész Menny. **Lk. 15,7.**

3. Mire gondolt Jézus akkor, amikor az Atyának azt mondta: „*megtartottam és megőriztem őket a te nevedben*”, milyen vonatkozásban tartotta és őrizte meg őket? 12. vers

- Jézus azt mondja ki, hogy küldetésének ideje alatt Ő örködött és vigyázott a kiválasztott tanítványaira, hogy meg tudjanak maradni mellette.
 - Ahogyan korábban nyilatkozott ezzel kapcsolatban: senki ne tudja kiragadni őket a kezéből. **Jn. 10,28.**
- Jézus sokféle módon tud védelmezni és megőrizni bennünket.
 - Egyrészt maga Jézus ad választ, amikor azt mondja: „*ama beszédeket, amelyeket nékem adtál, önökik adtam; és ők befogadták*”, vagyis az Isten Igéjében adott tanításai is a megtartásunkat szolgálják. **8. vers**
 - Másrészt azzal, hogy Jézusban testvérekké lettünk, ezáltal egymás őrzőivé rendelt bennünket, – amit annak idején Kain nem akart elfogadni. **I. Móz. 4,9.**
 - Ugyanakkor a Szentlélek is „*esedezik mi érettünk kimondhatatlan fohászokdásokkal*.”, így segítve bennünket a megmaradásunkban. **Róm. 8,26.**

4. Hogyan kell érteni Jézusnak azt a kijelentését, hogy „*Atyám, tartsd meg őket a te nevedben*”, miért az Atya nevéhez köti a megtartásuk kérdését? 11. vers

- Isten neve az Ő jellemét és természetét fejezi ki és foglalja magában, ahogyan az előző 1. anyag III/1. pontjában található összefoglalva.
- Ezzel Jézus azt kéri, hogy az Ő eltávozása után az Ősellenség minden támadása között őrizze meg az övéit, ne tudja beszennyezni lelküket senki és semmi.
 - Péter apostol szerint ebben az időben az „*Isten hatalmas őriz hit által az idvességre...*”, ezért lehetünk biztonságban. **I. Pét. 1,5.**
- Az Atya nevével való megjelölés képezi a végidő elpecsételtjeinek a megtartását is, akiknek homlokára Isten angyala az Atyának nevét pecsételi. **Jel. 7,3; 14,1.**
 - Az atyának neve, mint pecsét, arra is utal, hogy ne tudja őket senki és semmi elszakítani Istentől, képesek legyenek megőrizni magukat, mint Isten fiai.
 - Az Isten nevében megnyilatkozó jellem kell visszatükröződjön Jézus tanítványairól. **II. Móz. 34,6-7.**
- Az Isten nevében való megőrzésünk az Istenhez tartozás tényét is kifejezi, amikor Isten a homlokunkra helyezi a nevét pecsétként, akkor véglegesíti a megtartásunkat, ezután ugyanis már semmilyen változás sem következhet be az Istenhez való tartozásunkban. **Jel. 22,11.**

5. Mit akart Jézus kifejezni azzal, amikor azt mondja imájában, hogy azokért könyörgök: „*akiket nékem adtál, mert ők a tiéd*”? 9. vers

- Mivel a megváltás tervében lefektetett feladatmegosztás szerint a kiválasztás „az Atya Isten eleve rendelése szerint” történik, ezért ebből az következik, hogy Ő adhatja át a kiválasztottakat Fiának, hogy Jézus pedig „*örök életet adjon*” nekik.
 - „*Én örök életet adok nékik; és soha örökké el nem vesznek, és senki ki nem ragadja őket az én kezemből*”. **Jn. 10,28.**

- Ez az adás Jézus emberi természetével kapcsolatos kijelentés, ami a megváltási terv miatti alá-fölé rendeltségi viszony vonatkozásában hangzik el.
 - Ahogy az ítéllettelhez is az Atyától kellett hatalmat kapni Jézusnak, mivel ember Fiaiként fog ítélni, akként a megváltottak seregét is az ember Jézusnak adja az Atya.
 - Olyan ez az adás, mint amikor a vőlegénynek adják a menyasszonyt, úgy kapja meg Jézus is a megváltottakat.
 - Ezért jelenik meg többször a Bibliában az a szimbolikus kép, miszerint Jézus a vőlegény, a megváltottak serege pedig a menyasszony.
 - Másrészt ez az adás éppen úgy történik, amiként az Jn. 3,16-ban hangzik el, mely szerint az Atya nekünk adta az egyszülött Fiát, a Megváltónkat.
 - Ez az egymásnak adás pedig kifejezi a Megváltó és a megváltottak egygyé válását: „*lesznek ketten egy testté*”. **Eféz. 5,31.**
 - „*Fellette nagy titok ez, de én Krisztusról és az Egyházzal szólok.*”, mondja Pál apostol. **Eféz. 5,32.**
- Ez az egymásnak adás az egész örökkévalóságra kiható egybeszerkesztés ajándéka, úgy is mint jegyesek, úgy is mint testvérek.

6. Ha Jézus a megváltás tervének időszakában alá rendelt helyzetben volt az Atyához viszonyítva, akkor hogyan mondhatott olyan kijelentést, miszerint „a tiéd az enyéme”? 10. vers

- Amit Jézus ekkor mond, az már egy másik dimenzióban érvényes kijelentés, ez ugyanis egy burkolt visszautalás, hogy a megváltás tervének lefektetésekor Ő, az „*Istennek formájában*, (akkor) *az Istennel egyenlő*” volt. **Fil. 2,6.**
 - Ezzel Jézus már azt mondta el, amit máskor úgy nyilatkoztatott ki, hogy „*Én és az Atya egy vagyunk*”. **Jn. 10,30.**
 - Ha az alá-fölé rendeltségi viszony nemcsak a munkakapcsolat miatt lenne közöttük, hanem ez lenne a természetes felállás az Istenség személyei között, akkor az előbbi kijelentését nem mondhatta volna el.
 - Jézus ezzel kinyilvánítja, hogy igényt tart az Atyával való egységre, egyenlőségre, vagyis nem mondott le az Atyával egyenlő istenségéről.

7. Ki az a „veszedelemnek fia”, akít nem tudott megtartani, akinek tevékenységében az írárok beteljesedését látja Jézus? 12. vers

- Jézus nagyon pontosan fogalmaz, amikor azt mondja, hogy akiket az Atya adott neki, azok közül senki sem veszett el, csak a „*veszedelem fia*”, őt ugyanis nem az Atya kiválasztása vezette Jézus tanítványai közé.
 - Ez az ember önként ajánlkozott fel Jézus követésére, nem az Atya adta, és nem Jézus hívta őt: „*Mester, követlek téged, akárhová mégy*”. **Mt. 8,19.**
 - „*És monda néki Jézus: A rókáknak vagyon barlangjuk, és az égi madaraknak fészük; de az ember Fiának nincs hová fejét lehajtani.*” **Mt. 8,20.**

- Csak egy személyről tudunk, aki elveszett a tanítványok közül, ez Júdás, – aki elárulta Mesterét, és amikor látta Jézus elítéltetését, akkor kétségbeesésében elment, és felakasztotta magát. **Mt. 27,5.**
- Később Júdás helyett sorsvetéssel választották Mátyást az apostolok közé, hogy „*az ő püspökségét más vegye el*”. **Csel. 1,20-26.**
 - Már az ószövetségi próféták is utaltak különböző módon arra, hogy az egyik tanítvány helyét idővel másnak kell elfoglalni. **Zsolt. 41,10.**

8. Miért nevezi Jézus „veszedelem fiának” Júdást, mit foglal magába ez az elnevezés? 12. vers

- Már az ószövetségi próféták írásaiban is jelezve volt Júdás árulása, annak az árulása, aki bizalmasa volt a megváltónak.
 - „*Még az én jóakaróm is, akiben bízom, aki kenyeremet ette, fölemelte sarkát ellenem*” **Zsolt. 41,10. -- Jn. 13,18.**
 - „*Adjátok meg az én béretem... És harminc ezüstpénzt fizettek béremül*” **Zak. 11,12.**
- Az ilyen elnevezések, mint: „*kárhozat fia*”, „*halál fia*”, „*gyehenna fia*”, „*világosság fia*”, a jellegzetes sémita gondolkodást kifejező formák.
 - Minden esetben azt akarják érzékeltetni, hogy az illető gondolkodása vagy életformája szerint hová tartozik, mi határozza meg a tetteit, milyen befolyás szerint cselekszik.
 - Júdás Jézus mellett volt, de nem Jézus érdekében, hanem ellene tevékenykedett.
 - Ezzel viszont annak lett eszközévé – **Sátán** -, aki veszedelmet és pusztulást idézett elő az egész teremtett világ színterén, így lett Júdás „*veszedelem fia*”.
 - János azt mondja Júdásról: „*a falat után... beméne abba a Sátán*”. **Jn. 13,27.**

9. Jézusnak az írárok beteljesedésére vonatkozó utalása azt jelenti, hogy a „veszedelem fia” számára Isten jelölte ki ezt az utat, ő nem is tehetett ellene semmit?

- A Jézus halálát előkészítő emberek, - mint Júdás is -, nem Isten kényszerítő akaratának engedelmeskedve hajtották végre tettüket, hanem a saját szabad akaratukból hoztak döntést.
 - De amit tettek, azt Isten beleépítette a tervébe oly módon, ahogyan azt már előre látva elgondolta, de nekik lehetőségük lett volna más döntést is hozni. **Csel. 4,26-28.**
- Júdás, a veszedelem fia, aki Isten akaratából arra volt rendelve, hogy azt tegye, amit tett, – valójában ő is a saját szabadon meghozott döntését hajtotta végre.
- Jézus mindent megtett az utolsó vacsorán, még a Gecsemánéban is azért, hogy Júdás gondolkodását megváltoztassa, és eltérítse Jézus elárulásának útjától.
 - Júdás dönthetett volna másként is, sőt ha még időben beismerte volna bűnös szándékát, és bűnbánatot tart, akkor meg is térhetett volna.
 - Isten viszont előre ismerte és tudta, hogy a Júdás megjobbítására irányuló minden erőfeszítése hiábavaló lesz.